

Krajnc pa bo tako dolgo pehal in pehal v čebelni panj, da — — — In dr. Lašič se je odpeljal, ne da bi mu nasedel tukaj le en kalin. — Tretji demokratiški shod pa bo tukaj pri »Bolfartu«. Tje bodo šil gospod nadučitelj čisto sami in bodo tam premišljevali zlato velesrbsko prihodnost. Da bodo imeli kar predokus tistih steklih časov, bo jim gospod Bolfart narezal od svoje najljubše pečenke za južino. Dober tek!

Demokratiški shod na Dolu pri Hrastniku. V nedeljo, dne 27. aprila je sklicala slovenska demokratiška stranka javen shod pri Draksterju z namenom, da bi pridobili vsaj toliko ljudi, da bi sestavili demokratiško kandidatno listo prav Žerjavovega kova za bližajoče se občinske volitve v občini Sv. Krištof. Na shod je prišla Rošova žlahta, 10 demokratov (vštevši govornika dr. Rapeta) in dva samostojneža. Vseh udeležencev je bilo okrog 40. Ob 3. uri popoldne je dr. Fr. Roš otvoril shod ter skromno prosil navzoče, naj bodo mirni in naj pustijo njihovemu govorniku dr. Rapeta govoriti. Dr. Rape je začel takoj uvodoma napadati Slovensko ljudsko stranko in njene poslance prav po demagoško. Navzoči so zahtevali od govornika za njegove trditve dokazov, katerih pa ni imel niti za eno, niti za drugo. Padli so burni medkllici: Dol s centralizmom, proč s plačnimi agenti. Dr. Roš je miril zborovalce in končno posameznim grozil, ako se ne odstranijo. Med največjim hrupom je dr. Rape končal svoje frazarije. Nato je dobil besedo Josip Arnšek, kateri je ožigosal izdajalsko demokratiško inteligenco ter njene plačane agente. Dr. Rapeta je to tako raztogotilo, da je prišel na vso moč kričati, da on ni plačan agent in da hodi brezplačno na shode. Začela se je velika osebna rebuka med Jos. A. in dr. Rapetom v kateri je končno slednji priznal, da je nastavljen tajnik JDS in da ima 1300 dinarjev mesečne plače. Za njim je dobil besedo Karol Bautan, ki je v kratkih besedah označil program SLS in pa načelno nasprotstvo med nami in demokrati in pozval dr. Rapeta, naj mu na to jasno odgovori. Dr. Rape se je delal silno vernega katoličana in govoril nekaj Kristusovih besed. K. B. ga je vprašal, ali je bil danes pri sv. maši. Rape je izjavil, da to nikomur ni nič mar, nakar so mu poslušalci prekinili govor. Potem je govoril bivši komunist F. Alič, ki je slavil JDS, da ga je spravila v službo ker je bil radi stavke odpuščen od rudnika Trboveljske družbe. Za njim je govoril neki Kapla iz Huče jame ter na isti način slavil liberalno stranko. To je bil povod, da se je ponovno oglasil k besedi Josip Arnšek ter ogorčeno pribil dejstvo, da je JDS s svojim tiskom pomagala Trboveljski družbi pri zadnji stavki vreči ob tla nad 10.000 bednih rudarjev, dvema pa pomagala do službe. To pa je tako močno vplivalo na navzoče rudarje, da so hrumno ploskali. Nato je nekdo zagrozil, da bodo tega izzivača ven vrgli ter da ne sme več govoriti. Iz vrst rudarjev pa se je čul močen delavski glas: »Ne boste ga, ravno ta mora govoriti!« Ko so se poslušalci pomirili, je Arnšek nadaljeval ter povedal, da je tudi pri predzadnji stavki stala JDS odločno na strani Trboveljske družbe ter da je isto povedal sam gospod dr. Roš na shodu 11. mca 1923 pri F. L. v Hrastniku ob 3. uri popoldne. Dr. Roš je to izjavo tajil, vendar zatajiti ni mogel, ker mu je Arnšek navedel kraj, dan in uro. Nato je dobil besedo zopet dr. Rape, ki je razlagal, kako veliko narodno ljubezen imajo demokrati do našega naroda. K temu je pripomnil Arnšek, da so demokrati tako navdušeni za narod, da je sam njihov hrastniški prvak izjavil, da ima rajši Nemca, kakor slovenskega klerikalca. Dr. Rape je izjavil, da obžaluje, ako je med njimi tudi tak človek, da pa ne verjame in

zahteva dokaz. Koj nato je Josip Arnšek povedal, da sedi tu med nami gospod Miloš Roš, učitelj v Hrastniku, o katerem se je pred par dnevi izrazil njegovi politični pristaši Miloš Babič, ki je navzoč, da se mu ravno to ne dopade, ker je izjavil, da ima rajši Nemca kakor Slovenca-klerikalca. Priča Janko Arnšek se je takoj oglasil in to izpričal. Gospod M. Roš je izjavo priznal. Pričela se je dolgotrajna osebna borba, spremljana s krohotom. Janko A. je naposled stavil liberalcem več vprašanj, na katere pa niso imeli nikakih odgovorov! Tako je končal Rapetov shod slično kakor lansko leto Rošev. Pri nas za te velesrbske hlapce ni prostora.

Zavedni volilci.

Kakor pri Sv. Barbari v Slov. goricah in na Dolu pri Hrastniku se godi demokratiškim agitatorjem na vseh političnih shodih in sestankih, ki so pa seve po »Jutru«, »Taboru« in »Domovini« vsi sijajno obiskani. Tako izmišljeno zborovalno sijajnost na papirju privoščimo demokratom, ki so pri zadnjih volitvah dobili polovico enega poslanca, a pri prihodnjih pa še te polovice ne bo več.

Okrajni sestanki naše stranke.

Dne 15. maja (v četrtek):

Jarenina v prostorih Posojilnice; ob 9. uri zjutraj; za krajevne organizacije SLS in njih občine: Jarenina, St. Ilj v Slov. gor., Sv. Jakob in Sv. Marjeta ob Pesnici.

Dne 20. maja (v torek):

Gornja Sv. Kungota v gostilni Jerman; ob 9. uri zjutraj; za krajevne organizacije SLS in njih občine: Gornja Sv. Kungota, Sv. Jurij ob Pesnici, Sv. Križ nad Mariborom in Svečina.

Dne 25. maja (v nedeljo):

1. Gornja Radgona v posojilnični dvorani, po ranem sv. opravilu: poroča poslanec dr. Hohnjec; za krajevne organizacije SLS in k njim spadajoče občine: Gornja Radgona, Negova, Kapela-Radenci in Apače.

2. Šmarje pri Jelsah v kaplaniji, po ranem sv. opravilu; za krajevne organizacije SLS in njih občine: Šmarje, Sv. Ema, Sv. Peter na Medvedovem selu, Sladkagora, Sv. Stefan pri Žusmu, Sv. Vid pri Grobelnem, Zibika, Zusem.

3. Rajhenburg v Društvenem domu, po ranem svetem opravilu; za krajevne organizacije SLS in njih občine: Sevnica, Rajhenburg-Armeško, Blanca, Gorica-Raztez-Anže, Senovo-Brezje-Raštajn, Zabukovje.

4. Kozje v Okrajni hranilnici, po ranem sv. opravilu; za krajevne organizacije SLS in njih občine: Kozje, Buče, Koprivnica, Olimje, Sv. Peter pod Sv. gorami, Pilštanj, Polje, Podčetrtek, Podsreda.

5. St. Jurij ob Taboru v cerkveni hiši, po ranem sv. opravilu; za krajevne organizacije SLS in njih občine: St. Jurij ob Taboru, Braslovče, Gomilsko, Marija Reka, Polzela, Vransko.

6. Sv. Lovrenc na Dravskem polju v Društvenem domu, po rani službi božji; za krajevne organizacije SLS in njih občine: Sv. Lovrenc na Dravskem polju, Cirkovce, Majšperg, Ptujška gora.

7. Marenberg v gostilni Bruderman, po ranem svetem opravilu; za krajevne organizacije SLS in njih občine: Sv. Anton na Pohorju, Marenberg, Brezno, Sv. Jernej v Rad-

vanju, Muta, Sv. Ožbalt ob Dravi, Pernice, Sv. Primož nad Muto, Sv. Primož na Pohorju, Remšnik, Ribnica na Poh., Trbonje, Vuhred, Vuzenica.

8. Ruše v stari šoli, po rani službi božji; za krajevne organizacije in njih občine: Ruše, Limbuš, Sv. Lovrenc na Pohorju, Puščava.

9. Studenice pri Poljčanah v samostanski sobi, po ranem sv. opravilu; za krajevne organizacije SLS: Studenice, Makole, Poljčane ter k njim spadajoče občine.

10. Prevalje v društveni dvorani »pri Korotanu«, po ranem sv. opravilu; za krajevne organizacije SLS in njih občine: Prevalje, Crna, Črneče, Sv. Danijel, Guštanj, Koprivna, Kotlje, Libelčice, Mežica, Ojstrica-Dravograd, Javorje pri Črni, Strojna.

Odkod denar?

Celemu svetu je znano, da zamorejo v sedanjih časih izhajati brez dolga le časopisi, ki imajo veliko stalnih naročnikov. To velja za slovenske liste ravno tako, kakor za hrvatske in srbske. Mnogo listov pa izhaja s pomočjo velikih bank ali pa s podporo vlade. Naš »Slovenski Gospodar« na primer izhaja, ker je najstarejši list, ima mnogo naročnikov in mnogo oznanil ali inseratov ter v lastni tiskarni najcenejšo upravo.

Mi pa poznamo liste, ki nimajo niti desetino toliko naročnikov, kakor jih ima »Gospodar«, še manj imajo inseratov, pa vključ temu izhajajo. Takšen list je na primer »Murska Straža« in »Narodni Dnevnik«. O »Murski Straži« je znano, da je imela nad 50.000 D. rec: petdeset tisoč dinarjev dolga, da pa je ta dolg poravnal na dosedaj naši javnosti neznane načine. Ravnotako je znano, da »Narodni Dnevnik« in »Tabor« ima jo vsak dan več tisoč izgube. Odkod denar, da vendar izhajajo?

Gotovo bi bilo zelo na mestu, da nam posebej »Murska Straža« naznani odnosno pojasni, odkod je dobila denar, odkar nastopa proti nam, proti programu krščanskega kmetskega ljudstva, organiziranega v Slovenski ljudski stranki! Prepričani smo, da gospodje pri »Murski Straži« niso izkopali nobenega zaklada, s katerim bi krili svoje izgube in dolgove. Torej je moral odpreti svojo blagajno nekdo drugi, ki ima vzrok, da žrtvuje za sedanji način pisave tako velike svote! Stavimo pa, da gospodje svojih virov ne bodo odkrili, ker bi jih sicer zapustili prav vsi njihovi bralci. Raje bodo zopet psovali in natolcevali vodstvo in voditelje ter posamezne člane naše Slovenske ljudske stranke. Toda tudi to je odgovor in vsak pameten človek ga razume in si misli — svoje. Prosim, da razmišljujete o teh rečeh tudi vsi naši možje v Prlekiji!

Opazovalec iz Prlekije.

Žival je stala visoko vzravnana pred Claytonom.

Merila je gotovo dva metra. Orjaška pleča in mogoče mišice na rokah — pravzaprav na sprednjih nogah — so pričale o silni, strašni moči. Gorje tistemu, ki je prišel v ta objem! Majhne, blizu skupaj ležeče oči so sovražno žarele pod košatimi nasršenimi obrvmi, jezno je renčala žival in kazala grozovito zobovje.

Za napadalčevim hrbtom, komaj dvajset korakov oddaljena, je ležala koča.

Claytonove oči so se za hip odtrgale od pošasti in pohitele k varnemu domu. Ali je Elza dobro zaprla vrata —?

Pa strah ga je spreletel —.

Vrata so se odprla in ven je stopila žena s puško v rokah —.

Bala se je orožja ni rada vzela v roko puške ali samokresa. Tembolj se je prestrašil, ko jo je videl hiteti proti živali, pogumno in brez strahu. Tako brani levinja svojega mladiča —.

Pa hitela je naravnost v pogin —.

»Nazaj, Elza!« ji je zaklical. »Za Božjo voljo, nazaj!«

Ni ga ubogala —.

In prav tistem trenutku je planila strašna žival v napad. Ni bilo več časa za besede.

Zavihtel je sekiro, vso moč je položil v zamah. In Clayton je bil močen človek in izvežban v borbi!

Toda silna žival je z bliskovito kretnjo pograbila za ročaj še preden jo je dosegla ostrina, izdrla sekiro Claytonu iz rok in jo vrgla daleč v stran.

In potem se je s hudobnim renčanjem vrgla na svoj žrtev —.

Pa še preden so njeni strahoviti zobje dosegli vrat,

na katerega so merili, je počil strel in krogla je prodrla živali med pleča.

Vrgla je Claytona na tla in se obrnila nad novega sovražnika.

Komaj par korakov v stran je stala mlada žena. Zaman se je trudila, da bi sprožila še drugi naboj. Ni poznala puškega ustroja. Brez učinka je udaril petelin na prazni naboj.

Renčec in rjoveč od jeze in bolečin je planila strašna pošast nad ubožico. Nezavestna je padla pod težo orjaškega telesa —.

V hipu je bil Clayton na nogah. Z enim samim skokom je bil pri živali, z golimi rokami jo je pograbil in vlekel proč od žene.

Bog sam vedi, kako se mu je posrečilo odvaliti silno težo, — pa posrečilo se mu je.

Žival je bila mrtva. Krogla jo je zadela naravnost v srce.

Hlastno je preiskal ženo. Nič se ni zgodilo, le nezavestna je bila. Strašni napadalec je poginil v hipu, ko je planil nad njo.

Vzel je ženo v naročje in jo odnesel v kočo. Dobri dve uri je trajalo, da se je spet zavedla —.

Njene prve besede so mu pognale neznan strah po vseh udih —.

Nekaj časa je v nemem začudenju gledala krog sebe, potem pa je zadovoljno vzdihnila in rekla:

»Oh John, kako srečna sem, da sva res doma —! Strašne sanje so me mučile —. Sanjala sem, da nisva več v Londonu, ampak nekje v divjih krajih in velike pošasti so naju napadle —.«

»Le lépo mirna bodi, ljuba moja!« jo je tolažil, ji gladil čelo in nima, strašna bol mu je legla na srce. Po-

miri se, skušaj zaspati! Ne teri si glave s takimi sanjami!« —

Tisto noč se je narodil Claytonu sinček v koči ob robu džungle. In zunaj pred durmi je renčal in zavijal leopard in iz džungle je v mogočnih glasovih donelo rjojenje kraljevskega leva —.

Elza Clayton ni nikdar več ozdravela. Strašni prizor ji je udaril na živce.

Životarila je še sicer leto dni po porodu, pa postelje ni več zapustila. Tudi do prave zavesti ni več prišla.

Včasih je izpraševala soproga, kaj da pomenijo čudni glasovi po noči, zakaj ni služinčadi blizu in kako da je pohištvo tako preprosto in ravno. In nobenih prijateljev da ni na obisk.

Duh se ji je omračil. Dogodki pravkar preživljeni dni so bili kakor izbrisani iz njenega spomina. Poskušal je sicer, da bi ji spet zbudil spomin na dogodivščine, ki so ju vrgle na zapuščeno obalo, pa zaman je bilo, — ni se več zavedala pravega položaja.

Sicer pa je bila čisto razumna in pametna. In vse njeno veselje je bil njen sinček.

Clayton je neutrudljivo skrbel zanjo, ji stregel in jo negoval z vso ljubeznijo in potrpežljivostjo. Tisto leto je bilo zanj najsrečnejše v njegovem kratkem zakonskem življenju.

Da bi bilo polno skrbi n grenkosti, če bi se Elza zavedala obupnega položaja, to je le predobro vedel. Zato je bil skoraj hvaležen Bogu, da ji je v svoji usmiljenosti zagrnil zavest s plaščem pozabljenosti, četudi ga je v srcu zbolelo, kadar jo je gledal zamišljeno in raztreseno in poslušal njena otožna vprašanja.

(Dalje prihodnjič).